

ת"פ 47160/01/16 - מדינת ישראל נגד גרמן קונסטנטינוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 47160-01-16 מדינת ישראל נ' גרמן קונסטנטינוב

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי

נגד

הנאשם גרמן קונסטנטינוב

ע"י ב"כ עו"ד שרון מאירוביץ'

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), פריצה לרכב לפי סעיף 413 ו' רישא לחוק, איומים לפי סעיף 192 לחוק וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413ה' לחוק.

לפי העובדות בהן הורשע הנאשם, ביום 17.07.15 בסמוך לשעה 15:00 בחניון שוק הכרמל בתל אביב הגיעו המתלוננים לטייל במקום והחנו את רכבם בחניון. הנאשם חשד כי המתלוננים פגעו ברכבו בכך ששרטו אותו באמצעות דלת רכבם. בשלב זה פרץ הנאשם לרכב המתלוננים בכך שפתח את דלת הרכב, ובהמשך בעת שהגיעו המתלוננים אל הרכב, הטיח בהם הנאשם כי שרטו את רכבו ודרש מהם שישלמו לו ₪500 בגין כך. המתלוננים עמדו על כך שלא שרטו את רכב הנאשם וכי לא ישלמו לו. בתגובה, שרט הנאשם את מכסה מנוע רכבם של המתלוננים באמצעות מפתח והמתלוננים גידפו אותו על כך. בשלב זה הוציא הנאשם מוט ברזל מרכבו, רץ לעבר המתלוננים תוך הנפת המוט ותקף אחד מהם בכך שהלם בידו באמצעות המוט וגרם לו להמטומה בזרועו.

בהתאם להסכמת הצדדים, עניינו של הנאשם הופנה לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

תסקירי שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיש מספר תסקירים לגבי הנאשם מהם עולה כי הנאשם כבן 46, עלה ארצה עם אשתו בשנת 1999 וחווה קשיי קליטה. לחובתו של הנאשם 7 הרשעות קודמות והוא ריצה מאסרים בעברו. הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות ובעבר סבל מהתמכרות לאלכוהול ולסמים, אך מטופל במרכז "יסעור" כחמש שנים, מוסר בדיקות המעידות על נקיין משימוש בסמים ובאלכוהול ונוטל תחליף סם באופן קבוע. תחילה, נטל הנאשם אחריות חלקית על ביצוע העבירות ומסר כי ביצע את העבירות על רקע תפיסתו את התנהלות המתלוננים כמזלזלת ואלימה, וטען כי

הוא סובל מ"פתיל קצר" וזקוק לטיפול בתחום. שירות המבחן התרשם מדפוסים התמכרותיים, מדפוס התנהגות תוקפניים ואלימים ומקושי בוויסות דחפים. לאחר קושי בשילוב הנאשם בטיפול בשל מחסום השפה, שולב הנאשם לאור מוטיבציה שהביע בטיפול במסגרת המרכז לשיקום נפגעי סמים בו הוא מקבל תחליף סם. לאורך כשמונה חודשים, שיתף הנאשם פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי, קיבל אחריות מלאה על מעשיו, הכיר בחומרתם והביע צער וחרטה עליהם. בהתחשב בהתקדמות הטיפול, העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם פחתה, והמליץ להטיל עליו צו מבחן ומאסר קצר לנשיאה בעבודות שירות.

בהמשך התקבלה חוות דעת ממונה לפיה הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

טענות הצדדים

3. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר, וזאת עקב חומרת העבירות והרקע לביצוען. ב"כ המאשימה ציינה את הערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות והפנתה לתעודה הרפואית והחבלות שנגרמו למתלונן. כמו כן, הפנתה לעדותו של המתלונן, בה שיתף בתחושותיו הקשות והנזקים שנגמרו לו. עוד טענה כי מדובר בהתנהגות בריונית חסרת רחמים כלפי המתלוננים ובהם קטין, וזאת אך בשל חשדו של הנאשם כי גרמו לשריטה ברכבו. ב"כ המאשימה התייחסה לעברו הפלילי של הנאשם, למאסרים אותם ריצה בעבר ולעובדה שניהל הוכחות. בהתייחס לתסקירי שירות המבחן, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם נמצא בטיפול במרכז לנפגעי סמים, טיפול אשר אינו רלוונטי לביצוע העבירות המיוחסות לנאשם. לאור הדרך שעבר הנאשם, הטיפול בו הוא מתמיד והמלצתו של שירות המבחן בתסקירו האחרון, עתרה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם ולהטיל עליו בנוסף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

4. ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בנאשם אשר עלה ארצה בשנת 1999, חווה קשיי פרנסה ומפרנס את משפחתו וכן את אביו שנותר ברוסיה. בשנת 2006 הקימו הנאשם ואשתו עסק להמרת מט"ח, אך הרווחים בו נמוכים. ב"כ הנאשם הפנתה לבעיות רפואיות שונות מהן סובל הנאשם והציגה מסמכים רפואיים. ביחס לעברו הפלילי של הנאשם, טענה כי מדובר בעבר פלילי ישן ובעבירות אשר בוצעו על רקע קשיי קליטה בארץ, כאשר העבירה האחרונה בוצעה בשנת 2005. אשר לביצוע העבירות נשוא כתב האישום, טענה כי בוצעו על רקע סערת רגשות שחוזה ביום קיץ חם, וכן כי הנאשם לא נמלט מהמקום ואף חזר אליו כאשר הבחין בניידת משטרה, נטל אחריות והודה במעשיו בחקירתו.

אשר לעבירת התקיפה, הפנתה ב"כ הנאשם לחבלה הקלה שנגרמה למתלונן ולעובדה כי לא נזקק לטיפול רפואי. לגבי לעבירת הפריצה לרכב, טענה כי כל שעשה הנאשם הוא לפתוח את דלת הרכב על מנת למדוד את המרחק בינו לבין רכבו, כאשר בהמשך גרם לשריטה מינורית בלבד שאף המתלונן העיד כי לא טרח לתקנה. אשר לעבירת האיומים, סברה כי האיומים בהם הורשע הנאשם אינם חמורים.

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם פעל מבלי שהיה מסוגל באותה העת לבחון את השלכות התנהגות זו על עצמו ומשפחתו, וכיום הוא מכיר באובדן השליטה על התנהגותו. לאחר שציינה כי ריצוי עבודות שירות תפגע באופן משמעותי בנאשם ובמשפחתו, ביקשה ב"כ הנאשם למקם את הנאשם ברף תחתון של מתחם הענישה ולהשית עליו עונש של מאסר מותנה לצד העמדתו בצו מבחן.

הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה על המקרה וביקש מבית המשפט להימנע מהטלת עונש של מאסר.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

5. הצדדים הסכימו כי מדובר באירוע אחד, וכך אכן יש להתייחס אליו בעת קביעת מתחם הענישה.

אלימות כלפי אחר מהווה פגיעה בזכות הפרט לשלמות גופו ולביטחונו האישי. יש לראות באופן דומה אף את עבירת האיומים, הפוגעת בביטחונו של המתלונן ובשלמות נפשו. עבירות נוספות בהן הורשע הנאשם, פריצה לרכב וחבלה במזיד ברכב, פוגעות בזכותו של הפרט להינות מהגנה מפני פגיעה והשחתה של רכשו בכלל ושל רכבו בפרט.

בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בשל עבירות אלימות מסוגים שונים יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המקרה, לאור המנעד הגדול של עבירות אלה (ע"פ 1323/13 **רן חסן נ' מדינת ישראל** פסקאות 8-9 (5.6.13)). בחינת מקרה זה מוצאת כי על אף שאין מדובר באירוע אשר התרחש אגב נהיגת הנאשם ברכבו בכביש, הרי שהאירוע מהווה חלק מתופעת הבריונות בכבישים, בשל התרחשותו אגב חשד הנאשם כי המתלוננים החנו את רכבם באופן בו שרטו את רכבו בעת פתיחת דלת הרכב.

התנהגות בריזית בכבישים הפכה למכת מדינה של ממש ויש לגדוע נגע זה, בין היתר בדרך של ענישה מרתיעה:

"התופעה המתפשטת כנגד ערכי החירות, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא אפסול המכלול, וראוילה חמיר בעונשם שלהם נוקטים באלימות מסוג זה"
(רע"פ 5662/18 **פלוני נ' מ"י** (2.8.2018)).

6. הפסיקה הנוהגת מצביעה על מדיניות ענישה במקרי אלימות על רקע שימוש בדרך, המתחילה במספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, לצד עונשים נלווים, בהתאם לנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים (רע"פ 1402/15 **אורי טלי נ' מדינת ישראל** (4.03.15); ע"פ(ת"א) 837-03-20 **אלסייד נ' מדינת ישראל** (1.7.2020), ע"פ(ג"ת"א) 2560-10-14 **מדינת ישראל נ' בלס** (18.3.15); ע"פ(ג"מרכז) 33047-04-14 **נחום נ' מדינת ישראל** (8.7.14)). באופן דומה, אף מדיניות הענישה לגבי עבירות תקיפה הגורמת חבלה באמצעות מוט ברזל מצביעה על החמרה בדמות מאסר (רע"פ 3261/18 **יצחק קריספיל נ' מדינת ישראל** (28.06.18)).

בחינת נסיבות המקרה הנדון מעלה כי מעשיו של הנאשם התבטאו בשני מישורים: רכושי - פריצה לרכב ושריטת מכסה המנוע; פיזי - תקיפה באמצעות מוט ברזל וחבלה שנגרמה לאחד המתלוננים. בעוד עבירות הרכוש מצויות ברף נמוך בנסיבות המקרה, נוכח מטרת הפריצה לרכב וכן הנזק המינורי ביותר שנגרם לו, אין כך הדבר לגבי עבירת האלימות: יש לתת משקל לכך שמדובר באירוע מתמשך, במהלכו הנאשם ניגש אל רכבו ממנו לקח את מוט הברזל באמצעותו היכה בהמשך את המתלונן, וכן לפוטנציאל הנזק הנובע מאופי התקיפה. אין ספק כי חבטת מוט הברזל עלולה הייתה לגרום לנזקים חמורים משטף הדם שנגרם בזרועו של המתלונן, ואף לנזקים בלתי הפיכים.

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בדרך עמוד 3

של עבודות שירות ועד למאסר למשך 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

7. הנאשם בן 46, לחובתו 7 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, כאשר העבירה האחרונה בה הורשע היא משנת 2005. הנאשם אף ריצה מאסרים בעברו. מזה מספר שנים עובד הנאשם בעסק אותו פתח עם אשתו להמרת כספים, ואף תומך כלכלית באביו המתגורר ברוסיה. הנאשם סובל מבעיות רפואיות אותן לא אפרט עקב צנעת הפרט. למעשה, ניתן להצביע על "רגיעה" משמעותית בביצוע עבירות על ידי הנאשם עד למקרה זה.

הנאשם כפר במיוחס לו וניהל הוכחות, אולם קיבל עליו את הכרעת הדין. מיד לאחר שהופנה לשרות המבחן, החל הנאשם בשיתוף פעולה מלא. אף ששרות המבחן התקשה במציאת תכנית טיפולית לדוברי השפה הרוסית, שפתו של הנאשם, והמליץ על סיום ההליך הפלילי ללא מעורבות טיפולית, המשיך הנאשם לגלות מוטיבציה לשינוי. הנאשם עמד על רצונו לטיפול מתאים, ולאחר מאמץ נמצא טיפול שכזה עם מנהלת המרכז לשיקום נפגעי סמים, שם נמצא הנאשם בקשר של מסירת בדיקות סמים ואלכוהול וקבלת תחליף סם מזה מספר שנים. בית המשפט לא הסתפק בתסקירים שהמליצו על סיום ההליך לאור השתלבותו החיובית של הנאשם בטיפול מתאים, אלא עקב אחר הנאשם במשך למעלה משנה. ניתן בהחלט לקבוע כי הנאשם ביצע כברת דרך משמעותית לקראת שיקום, גילה מוטיבציה לרבות המשך שיחות טיפוליות באמצעות הטלפון במהלך חודשיים בהם חלה הגבלת פעילות בשל נגיף הקורונה, הביע צער וחרטה כנים והטיפול הביא להפחתה בסיכון להישנות עבירות דומות. לצד זאת, כפי שציין שרות המבחן, יש עדיין מקום להמשך הטיפול ואף להמשך מסירת בדיקות שתן ונשיפה.

עוד אשקול לקולא את מצבו הרפואי של הנאשם כפי שבא לידי ביטוי במסמכים הרפואיים שהוגשו, וכן את השפעת מידת העונש על יכולתו לפרנס את משפחתו.

בנסיבות כוללות אלה, אני מוצא כי יש לאמץ את המלצת שרות המבחן במלואה, ולמקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך שלושה חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 28.07.2020.

ב. שישה חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. שלושה חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן עד התביעה 3 בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.11.20.

ה. צו מבחן למשך שנה מהיום.

המזכירות תודיע לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח אלול תש"פ, 07 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.